

Sygn. akt VII U 264/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 października 2017 r.

Sąd Rejonowy w Bydgoszczy VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Iwona Wiśniewska

Protokolant: stażysta Karolina Wesołowska

po rozpoznaniu w dniu 31 października 2017 r. w Bydgoszczy

sprawy A. P.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

o odszkodowanie z tytułu wypadku

na skutek odwołania A. P.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

z dnia 7 lutego 2017 r. nr (...)

oddala odwołanie.

SSR Iwona Wiśniewska

Sygn. akt VII U 264/17

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 7 lutego 2017 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. przyznał A. P. prawo do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy za 5 % uszczerbku na zdrowiu. W uzasadnieniu powyższego stanowiska organ rentowy wskazał, że komisja lekarska ZUS orzeczeniem z dnia 2 lutego 2017r. ustaliła, że stały uszczerbek na zdrowiu wynosi 5 %.

Od powyższej decyzji odwołanie wniosła A. P. zarzucając decyzji rażące naruszenie wysokości jednorazowego odszkodowania poprzez zaniżenie stopnia stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu odwołującej doznanego w następstwie wypadku przy pracy i wniosła o uznanie, że stały uszczerbek na zdrowiu wynosi 20 %. Odwołująca wniosła o ustalenie doznanego uszczerbku na zdrowiu z pozycji 97a tabeli, tj. „złamanie dna panewki- w zależności od upośledzenie funkcji stawu i zmian zniekształcających bez zwichnięcia centralnego 10- 20%”.

W odpowiedzi na odwołanie (...) Oddział w B. wniósł o jego oddalenie podtrzymując argumentację przedstawioną w zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczona A. P. była zatrudniona na stanowisku asystenta Posła na Sejm RP. Z tego tytułu podlegała ubezpieczeniom społecznym.

okoliczność bezsporna

W dniu 2 marca 2016r. zgodnie z jej zakresem obowiązków udała się do Wydawnictwa (...) po druki biurowe. Przechodząc przez jezdnię zahaczyła się o linkę holowniczą przeciągniętą w poprzek przejścia dla pieszych przez holujące się pojazdy samochodowe. Upadła na jezdnię i w wyniku tego doznała złamania panewki (górną krawędź panewki) lewego stawu biodrowego. Obecnie złamanie wygojone, bez ograniczeń ruchomości w stawie biodrowym, z utrzymującym się zespołem bólowym.

dowód: protokół powypadkowy k.2-3 akt ZUS, opinia biegłego sądowego k.11-12, 29

Uszczerbek na zdrowiu odwołującej spowodowany wypadkiem wynosi 5 %.

dowód: opinia biegłego sądowego k.11-12, 29

Pracodawca uznał zdarzenie za wypadek przy pracy.

dowód: protokół powypadkowy k.2-3 akt ZUS

Organ rentowy ustalił uszczerbek odwołującej na 5 % i wypłacił z tego tytułu jednorazowe odszkodowanie.

okoliczność bezsporna

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów wyżej powołanych oraz opinii biegłego sądowego dr n.med. S. F.. Sąd podzielił opinię biegłego, albowiem sporządzona została rzetelnie i wyczerpująco przez specjalistę z zakresu chirurgii urazowej i ortopedii, w oparciu o posiadane przez biegłego wiadomości specjalne, a nadto spełnia wymogi określone w art. 285 k.p.c.

Sąd zważył, że na podstawie art. 3 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (tekst jedn. Dz. U. z 2009r. Nr 167 poz. 1322 ze zm.) za wypadek przy pracy uważa się nagłe zdarzenie wywołane przyczyną zewnętrzną powodujące uraz lub śmierć, które nastąpiło w związku z pracą podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika zwykłych czynności lub poleceń przełożonych albo podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika czynności na rzecz pracodawcy, nawet bez polecenia albo w czasie pozostawania pracownika w dyspozycji pracodawcy w drodze między siedzibą pracodawcy a miejscem wykonywania obowiązku wynikającego ze stosunku pracy.

Zatem aby określone zdarzenie zostało uznane za wypadek przy pracy musi spełniać łącznie następujące warunki:

- mieć charakter nagły,
- być wywołane przyczyną zewnętrzną,
- powodować uraz lub śmierć,
- nastąpić w związku z pracą.

Brak jednego z wymienionych elementów nie pozwala na uznanie zdarzenia za wypadek przy pracy.

W niniejszej sprawie nie budziło sporu stron uznanie zdarzenia z dnia 2 marca 2016r. za wypadek przy pracy.

Na podstawie art. 11 ust. 1 ustawy wypadkowej ubezpieczonemu, który wskutek wypadku przy pracy doznał stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, przysługuje jednorazowe odszkodowanie. Za stały uszczerbek na zdrowiu uważa się takie naruszenie sprawności organizmu, które powoduje upośledzenie czynności organizmu nierokujące poprawy (ust. 2). Natomiast za długotrwały uszczerbek na zdrowiu uważa się takie naruszenie sprawności organizmu,

które powoduje upośledzenie czynności organizmu na okres przekraczający 6 miesięcy, mogące ulec poprawie (ust. 3). Oceny stopnia uszczerbku na zdrowiu oraz jego związku z wypadkiem przy pracy lub chorobą zawodową dokonuje się po zakończeniu leczenia i rehabilitacji (ust. 4).

Stały lub długotrwały uszczerbek na zdrowiu oraz jego związek z wypadkiem przy pracy lub chorobą zawodową ustala lekarz orzecznik lub komisja lekarska Zakładu Ubezpieczeń Społecznych a od wydanej na podstawie ich orzeczenia decyzji o przyznaniu bądź odmowie przyznania odszkodowania przysługuje odwołanie do Sądu.

W przedmiotowej sprawie biegły sądowy ustalił, że odwołująca doznała uszczerbku na zdrowiu w wysokości 5 %. Opinia biegłego jest zgodna z oceną komisji lekarskiej ZUS. Biegły w opinii uzupełniającej, na skutek zarzutów odwołującej, sprostował opinię główną poprzez prawidłowe oznaczenie urazu ubezpieczonej- złamanie górnej krawędzi panewki stawu biodrowego lewego. Biegły stwierdził, że złamanie jest wygojone, bez ograniczeń ruchomości w stawie biodrowym, z utrzymującym się bólem przewlekłym.

Sąd nie uznał zastrzeżeń odwołującej w zakresie ustalenia przez biegłego 5 % uszczerbku na podstawie pkt 145a, a nie 20 % w oparciu o pkt 97a (o co wносиła odwołująca). Zgodnie z pkt 97a tabeli będącej załącznikiem do Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej w sprawie szczegółowych zasad orzekania o stałym lub długotrwałym uszczerbku na zdrowiu, trybu postępowania przy ustalaniu tego uszczerbku oraz postępowania o wypłatę jednorazowego odszkodowania z dnia 18 grudnia 2002r. (tj. DZ.U. z 2013r. poz. 954) złamanie dna panewki- w zależności od upośledzenia funkcji stawu i zmian zniekształcających bez zwicnięcia centralnego to 10- 20% uszczerbku na zdrowiu. Natomiast zgodnie z pkt 145 a tabeli „inne następstwa uszkodzeń stawu biodrowego (zwicnięć, złamań bliższej nasady kości udowej, złamań szyjki, złamań przezkrętarzowych, podkrętarzowych, złamań krętarzy itp.) w zależności od zakresu ruchów przemieszczeń, skrócenia, zniekształceń i różnego rodzaju zmian wtórnych oraz dolegliwości subiektywnych ze zmianami miernego stopnia to 5 -20%. W opinii uzupełniającej biegły wyjaśnił, że doznany przez odwołującą uszczerbek nie może być ustalony w oparciu o pkt 97a, gdyż nie doszło do złamania dna panewki (dno panewki to centralna, a nie górna część panewki), a doszło do złamania górnej krawędzi panewki po stronie lewej, co podlega ocenie z pkt 145a. Sąd nie znalazł podstaw, aby zakwestionować tę opinię. Jest ona logiczna, stanowcza i poparta wiedzą oraz doświadczeniem biegłego. Zdaniem Sądu nie zaszły podstawy do dopuszczenia dowodu z opinii kolejnego biegłego, o co wносиła odwołująca. Podzielić należy stanowisko Sądu Najwyższego zawarte w wyroku z dnia 15 lutego 1974 r., (sygn. akt II CR 817/73; opublikowane w Systemie Informacji Prawnej Lex Omega nr 7404), iż do dowodu z opinii biegłego nie mogą mieć zastosowania wszystkie zasady prowadzenia dowodów, a w szczególności art. 217 § 1 k.p.c. Jeżeli zatem Sąd uzyskał od biegłych wiadomości specjalne niezbędne do merytorycznego i prawidłowego orzekania, to nie ma potrzeby żądania ponowienia lub uzupełnienia tego dowodu (por. wyroki Sądu Najwyższego z dnia 10 września 1999 r., II UKN 96/99, OSNAPiUS 2000 nr 23, poz. 869; z dnia 6 marca 1997 r., II UKN 23/97, OSNAPiUS 1997 nr 23, poz. 476; z dnia 21 maja 1997 r., II UKN 131/97, OSNAPiUS 1998 nr 3, poz. 100; z dnia 18 września 1997 r., II UKN 260/97, OSNAPiUS 1998 nr 13, poz. 408). Dowód ten, jak podkreśla się w orzecznictwie, podlega ocenie Sądu przy zastosowaniu art. 233 § 1 k.p.c., na podstawie właściwych dla jej przedmiotu kryteriów zgodności z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziomu wiedzy biegłego, podstaw teoretycznych opinii, a także sposobu motywowania oraz stopnia stanowczości wyrażonych w niej wniosków (zob. uzasadnienie postanowienia SN z dnia 7 listopada 2000 r., I CKN 1170/98, OSNC 2001, nr 4, poz. 64; uzasadnienie wyroku SN z dnia 15 listopada 2002 r., V CKN 1354/00, Lex, nr 77046). W ocenie Sądu nie uzasadnia natomiast potrzeby powołania innego biegłego taka okoliczność, że opinia powołanego już biegłego czy biegłych jest dla strony (w jej odczuciu) niekorzystna (zob. wyrok SN z dnia 18 lutego 1974 r., II CR 5/74, Lex, nr 7407; orzeczenie SN z dnia 22 lipca 1997 r., I CKN 174/97, niepubl.; uzasadnienie wyroku SN z dnia 4 sierpnia 1999 r., I PKN 20/99, OSNP 2000, nr 22, poz. 807; uzasadnienie wyroku SN z dnia 18 października 2001 r., IV CKN 478/00, Lex, nr 52795; uzasadnienie wyroku SN z dnia 10 stycznia 2002 r., II CKN 639/99, Lex, nr 53135). W ocenie Sądu zastrzeżenia ubezpieczonej do opinii uzupełniającej stanowią jedynie polemikę ze stanowiskiem biegłego. Okoliczność, iż strona ma inne zdanie niż biegły nie uzasadnia powołania nowego biegłego sądowego, nawet w sytuacji gdy strona powołuje się na opinię prywatną.

Mając powyższe na uwadze Sąd na podstawie art. 477¹⁴ §1 k.p.c. Sąd orzekł jak w sentencji.

SSR Iwona Wiśniewska